

- 3) Er artikel 14, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU henholdsvis den foregående ordning i artikel 12, stk. 1, første punktum, i direktiv 2005/85/EF til hinder for anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter en manglende personlig samtale med ansøgeren i forbindelse med asylmyndighedens afslag på en asylansøgning i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32, henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF, ikke fører til ophævelse af dette afslag på grund af den manglende høring, såfremt ansøgeren ved en anfægtelse for domstolene har lejlighed til at gøre alle omstændigheder, der taler mod et afslag, gældende, og ansøgningen heller ikke under hensyntagen til disse omstændigheder kan afgøres anderledes i materiel henseende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 6).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1.12.2005 om minimumsstandards for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326, s. 13).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 28. august 2017 — Stefan Rudigier

(Sag C-518/17)

(2017/C 392/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Stefan Rudigier

Procesdeltager: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej også anvendelse i forbindelse med indgåelsen af en kontrakt om trafikbetjening i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, andet punktum, vedrørende personbefordring med bus i henhold til en procedure, der er fastsat i udbudsdirektiverne (direktiv 2004/17/EF eller 2004/18/EF)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Medfører en tilsidesættelse af forpligtelsen til at offentliggøre de oplysninger, der er anført i artikel 7, stk. 2, litra a)-c), i forordning (EF) nr. 1370/2007, senest ét år inden offentliggørelsen af udbuddet, at et udbud, der er gennemført uden en sådan offentliggørelse ét år inden indkaldelsen af bud, men i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, andet punktum, i en procedure i henhold til udbudsdirektiverne, skal anses for at være ulovlig? [Org. s. 2]

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Er de EU-retlige forskrifter, der gælder for indgåelse af offentlige kontrakter, til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken der kan ses bort fra den annullation, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 89/665/EØF⁽¹⁾, af et udbud, som på grund af en manglende offentliggørelse i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1370/2007 skal anses for ulovligt, såfremt ulovligheden ikke havde væsentlig indflydelse på udfaldet af udbudsproceduren, idet den berørte operatør kunne reagere rettidigt, og der ikke forelå nogen begrænsning af konkurrencen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33).

Sag anlagt den 27. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-569/17)

(2017/C 392/22)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved T. Scharf, G. von Rintelen og I. Galindo Martín, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, idet det ikke senest den 21. marts 2016 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og ikke har givet Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.
- Kongeriget Spanien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale dagbøder på 105 991,60 EUR med virkning fra datoen for afsigelsen af den dom, hvorved det fastslås, at forpligtelsen til at vedtage eller under alle omstændigheder at meddele Kommissionen de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde direktiv 2014/17/EU, er blevet tilsidesat.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaterne var forpligtede til senest den 21. marts 2016 i henhold til artikel 42, stk. 2, i direktiv 2014/17/EU at træffe de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at tilpasse national ret til forpligtelserne i dette direktiv. Henset til, at Kongeriget Spanien ikke har givet meddelelse om gennemførelsen af direktivet, har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen.